

சிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.

ச. கந்தையபிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

REPUBLIQUE FRANÇAISE

Liberté - Egalité - Fraternité

VITTAGAM

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
TAMIL PANDIT
JAFFNA
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. குறள்.

VOL. I.

புதுவை. பூநீமுக வஸு மாசி மீ ககஉ (22-2-34)

No. 13

திருமந்திரம்

முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்கா
ளகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே யானந்த
மகட்குத் தாய்தன் மணாளனே டாடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்றற் சொல்லுமா நெங்ஙனே.

அப்பினி லுப்பென வத்த னணைந்தீட்டுச்
செப்பு பராபரஞ் சேர்பர மும்விட்டுக்
கப்புறு சொற்பத மாளக் கலந்தமை
யெப்படி யப்படி யென்னுமவ் வாறே.

கண்டார்க் கழகிதாங் காஞ்சிரத் தின்பூந்
தின்றார்க் கறியலா மப்பழத் தின்சுவை
பெண்டா னிரம்பி மடவிய ளானற்
கோண்டா னறிவன் குணம்பல தானே.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண்டாகவே காதல்
செய்துய்யின் கருதிய
ஞாலமுண்டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண்டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்தன் னடியவர்க்கு
மூலபண்டாரம் வழங்கு
கின்றானவந்து முந்தியினே.
(திருவாசகம்.)

வித்தகம்

புதுவை,

சூழக மாசி 11உ

இல்லறம்

இல் என்பது இடம், வீடு எனப்படும். சரீரமே இடமும் வாய்மையான வீடுமாகும். அதனிடத்து அடங்கினது பொருள். சரீரமாகிய இல்லின் அசைவே அறம். சத்தசைவு சித்தசைவு என்னும் இரண்டும் கூடிய அசைவு அறம். இவ் அசைவு அருதிருப்பதே — அருது இருப்பதற்கேற்ற ஒழுக்கமே இல்லறம்—இல் வாழ்க்கை. இவ் அசைவு அறுதற்கேற்ற—ஒழிதற்கேற்ற செயல்—ஒழுக்கம்—வாழ்க்கை இல்லறமாகாது. இவ் அசைவு அறுதலை சாதல். இவ் அசைவு ஒழிதற்கேற்ற ஒழுக்கம்

பிறவி நெறி காட்டுதலால் நல்லறமாகாது மறமாகும். “இல்லறமல்லது நல்லற மன்று” என்றனர் ஓனவைப்பிராட்டியார். “அறனெனப்பட்டதே இல் வாழ்க்கை” என்பது தேவர்குறள். ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடி முயன்று உயிர் வாழ்வதே—அசத்தபெளதிக காரியமாகிய ஐம்புல வியன்பங்களும் அதுபனித்து வாழ்வதே இல்லறம் எனப்படுவது உலகியலாகிய போலி நிலை. இல்லறம் என்னும் வாய்மையான அரியபெரிய ஒழுக்கத்துக்கு மாயாகாரிய முன்னிலைகளே—முன்னிலைகளாகிய கற்பனைகளே தலை சிறந்தன—இன்றியமையாதனவாகும். நாம் உறையும் வீடு பெண்டிர் மக்கள் சுற்றம் பொருள் ஏவல் என்னும் மாயாகாரிய முன்னிலைகள் இவ் வொழுக்கத்துக்குத் துணைக் கருவிகளாகின்றன. இக்கற்பனைகளே இல் வாழ்க்கையை—சரீர வாழ்க்கையை இனிதின் இயலுமாறு செய்வன. கற்பனைகளாகிய மாயா காரியங்களானன்றி ஏனைய உபாயங்களால் அஃதாவது இவற்றை வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்குவதால் மாயையை உறவுபடுத்தாதல்—வெல்லுதல் என்பது முடியாத காரியமே. உலகத்திலே ஒவ்வொரு சேவனும் ஐம்புல நுகர்ச்சியில் கட்டுப்பட்டுள்ள தென்பதும், அக்கட்டைத் தகர்த்து முன்னிலைகளைத் தனக்கு அடிமைப்படுத்தி இயற்கையோடு ஒத்து நின்று இன்புற அறியாது இடர்ப்புகின்ற தென்பதும் வெள்ளிதையாகும். ஒவ்வொரு சேவனுக்கும் தேக சம்பந்தம் என்னும் காமப்புணர்ச்சியே தலை சிறந்ததும் அத்தியாவசியகமுமாம். ஆயினும் இப்புணர்ச்சியாலாய உணர்ச்சியும் அசத்தமாகிய ஐம்புலன்களுக்கு உட்பட்டதே யன்றி வேறன்று. இவ்வுணர்ச்சி பிறவிக்கு ஏதுவாகிய மாயா சம்பந்தமான அசத்தகாம இன்பமே யன்றிப் பிணி மூப்புச் சாக்காடு என்பன இன்றி அதுபனிக்கப்படும் வீடு பேற்றின்பமாகிய—வீடு பேற்றினைத் தரும் இன்பமாகிய சத்தகாம உணர்ச்சியன்று. அசத்தமாகிய ஐம்புல நுகர்ச்சிகள்—முன்னிலைகள் குரு

வருளால் சரீர பெளதிக நிறையறிந்து பஞ்சீ கரணிக்கப்படுதலாற்றான்—வாய்மையான ஒழுக்கத்தாற்றான் வீடு பேற்றின்பம் அடையப்படவேண்டும். இடமும் பொருளுமாக விளங்கும் உடலுயிர்கள் அசத்தம் நீங்கி ஒன்று தலாற்றான் வீடு பேற்றின்பமாகிய சத்தகாம உணர்ச்சி உளதாகும். இவ் அரிய பெரிய தூய உணர்ச்சியே பெரியோரால் இன்பம் என்று சிறப்புறக் கிளந்து கூறப்பட்டது. “அது தான் பிறப்புப் பிணி மூப்புச் சாக்காடு அவலக் கவலைக் கையாற்றினீங்கி மணியினது ஒளியும் மலரினது நாதமும் சந்தனத்துத் தட்பமும் போல உண்ணின் நெழுதருமொரு பேரின்ப வெள்ளத்தது” என்பது இறையனார் அகப்பொருளுரை. முன்னிலைகள் நிறைகண்டு பஞ்சீகரணிக்கப்படுதலால் அறமும் பொருளும் ஒன்றாகி இன்பம் உளதாகும். இம் மூன்றும் கெட்டுத் திரிந்ததே வீடாகும் என்க. சரீரமாகிய அசத்த நிறை அமைந்த இல் வாய்மையான அற நெறியால் அசத்தம் நீங்கி அருள்வடிவமான இல் ஆகப் பெறுதலை வீடு கட்டுதல்—வீடு ஆக்குதல் என்பது, இவ்வுண்மை அறியாதார் தமது சரீரத்தை காரணமின்றி வருத்திக் கூடாக்கி—அசைவற்ற பிணமாக்கி அறமுதல் நாற்பயனும் இழந்து மாண்டுபோவர். பின்வரும் திருவாக்கும் இவ்வுண்மையை நன்கு புலப்படுத்தும் :

திருவாய் மொழி

—ஊண்வாடவுண்ணுதுயிர்நாவலீட்
டுலிந்பிரியய்ப்புலனைந்துள்ளெந்து
தம்வாடவாடத்தவம்செய்யவேண்டா
தமதாவிமையோருலகாளகிற்பீர்
கானுடமஞ்ஞைக் கணமாடமாதே
கயலாகுகாவீர்ப்புலனம்புலடபோய்
தேனாட மாட்கொடியாடுதீவலைத்
திருச்சித்திரகூடமசென்முசேர்மின்

[களே.

(திருமங்கை ஆழ்வார்).

வீடாக்கும் பெற்றி யறியாது மெய்வருத்
[திக்
கூடாக்கி நின்றன்கு கொண்டுமீல் வீர்—
[வீடாக்கும்
மெய்ப்பொருள் தான் வேத முதற் பொருள்
[தான் விண்ணவர்க்கு
நற்பொருள் தான் நாராயணன்.
(திருமழிசை ஆழ்வார்).

தம்முள்ளே குருதரிசனம் பெற்ற—
அமலமுதற்படி கண்ட மெய்யடியா
ரால் அடையப்படுவ தன்றோ ஈச
னெந்தை இணையடி நீழல் இன்பமாகிய
சுத்தகாம இன்பம்! பின்வரும்
திரு வாக்கும் அவ்வீடுபெற்றின்பத்
திறனை நன்கு புலப்படுத்தும்:

அப்பர்

மாசில்வீணையும் மாலைமதியமும்
வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனலும்
மூச வண்டறை பொய்க்கையும் போன்றதே
ஈசனெந்தை யிணையடி நீழலே.

கனியிலுங் கட்டிபட்ட கரும்பிலும்
பனிமலர்க்குழற்பாவை நல்லாரிலும்
தனிமுடிசுவித்தாருமரசிலும்
இனியன்றன்னடைந்தார்க்கிடையருதனே
(ஷே திருவிடைமருதூர்—திருக்குறள்
தொகை 10.)

சுத்தசாதகம்

அனமதம்பாலஞ்சருக்கரைகண்டு
மங்கனிவகைகளுந்தேனும்
இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசி
யினிதயநின்றிடவிடாதுறும்
கனபிரணவமுதத்தையேருந்திக்
களிப்பவர்மீட்டுச்ச்சுத்தின்
பினமுறவிடயவன்பை யெண்ணிடுமோ
பிராரத்தமும்மீலையவர்க்கே, (92)

அசுத்த காம உணர்ச்சி யுடையார்
வேதாகம புராணைதிகாசங்களையும்
தத்துவப் பெரியார் பாடல்களையும்
உந்நதமான சங்கநூல்களையும்
ஆராய்ந்து அவற்றுட்பொதிந்து கிடக்
கும் அரிய உண்மைகளை யெல்லாம்
அறிவதென்றால், அவ் ஆராய்ச்சிக்
காரர் இருக்கும் தத்துவத்துக்கு ஏற்ப
அறியலாமேயன்றி அவர் தமது தத்து
வத்துக்கு மேற்பட்ட உண்மைகளை
அறிதல் முடியாத காரியமே! இதனால்

றான் தற்காலப் புலவர்களும் பிறரும்
ஆஸ்திகரும் நாஸ்திகரும் காதல் என்
பதை இன்னது என உணராது ஒரு
வனும் ஒருத்தியும் மனம் ஒத்தக் கூடு
வதே காதல் மனம் எனவும், வேதங்
களும், கோவை, அகப்பொருள் என்
பனவும் நூதலிய பொருளும் அதுவே
எனவும் ஒலமிடுகின்றனர். ஒருவனும்
ஒருத்தியும் கூடி வாழ்க்கை நடாத்தி
முன்னிலைகளைக் கண்டுகளித்து ஐம்புல
இன்பங்களையும் விரும்பியவாறு அதுப
வித்து வாழ்வதே இல்லறம் எனப்
படுவதும், இவ்வாறன்றி முன்னிலைகளை
வெறுத்து வேடம்பூண்டு போலிச்
சத்துவம் வகித்து ஒருபால் ஒதுங்கி
யாசகத்தாலும் பிறவாறும் செடியுறு
டல் ஒம்புவதே துறவறம் எனப்புகழப்
படுதலும் உலகியலாகின்றன. வேதங்
களின் பொருளும் அகப்பொருளுண்
மையும் ஒன்றே என்பது அமயம்
நேர்த்துழி விளக்கிக் கூறப்படும்.

பக்குவியானவன் குருவருளால்
தன் சாரி பெளதிக நிறையறிந்து
முன்னிலையான ஐம்புல நுகர்ச்சிகளை
அளவோடு பஞ்சிகரணித்துப் பாசம்
நீங்கி—உடலுயிர்கள் அமல மடையப்
பெற்று உய்தியடைவன். அபக்குவிக
ளாகிய உலகமாக்கள் அசுத்த ஐம்புல
நுகர்ச்சியையே வாய்மை என நம்பி,
நிறையும் இனமும் அறிந்து அவற்றை
அதுபவித்து உய்யும் திறன் அறியாது
அம்முன்னிலைகளை இஷ்டம் போல
அதுபவித்து அதனால் பிணி மூப்ப
டைந்துமாண்டுபோவர். முன்னிலைகளை
நிறைகண்டு பஞ்சிகரணித்து உய்தி
யடைய அறியாது உடம்பை வாட்டி
வருத்தித் தவம் புரிவோரும் போலித்
துறவிகளும் இயற்கைக்கு முரணான
தமது செயல்களால் பெளதிகங்கள்
பேதமடைந்து சாதலடைவர். இன்
னோர்க்கும் விடுபெற்றின்பத்துக்கும்
உள்ள இடையீடு அளவிடற்கரிய
தாகும்.

சிவம் எனும் ஆணும் சிவை எனும்
பெண்ணும் கற்பனை அத்தியாயத்தில்
காரண காரியம் எனப்படும். இவ்

இரண்டும் நிறையோடு பஞ்சிகரணித்
தாலன்றி அமல ஐகாரம் என்னும்
ஞான சத்தி தனது பாதச் சிலம்பை
அசைத்து ஒலிக்கச் செய்யாள்
என்பது வேத உண்மை—திருவரு
ளாணை. இதுதான் ஞானத்துக்கு
அடிப்படை. மதநூலே ஆதி.
(மன்+மத+நூல்) இதில் நின்று
பிரிந்தவை வேதாந்தம் சித்தாந்தம்
அத்வைதம் த்வைதம் விசிஷ்டாத்
வைதம் என அறியக்கிடக்கின்றன.
இவை அமயம் நேர்த்துழி விளக்கிக்
கூறப்படும். உலகமாக்கருக்கு இது
சிற்றின்ப வாக்கியம். திரோபவத்தை
நீக்குவான் முயலும் ஆற்றலுடையார்
க்கு இது பேரின்பப் பொருள்.
இதுவே பெரிய வித்தை—ப்ரம்ம
வித்தை. இதுதான் தாயைக்காண்பிக்
கும் பாதை. இதனை அறியும் புண்ணி
யம் பெற்று எம்பெருமான் திருவுளம்
இரங்கி இதற்குரிய தீயை (தீ) வலக்
கரத்தில் (கை) ஈந்தாலன்றி, தைய
லார் மையலெனும் தாழ்—சாரித்
தைப்பற்றிய அசுத்த காமப்பிணி
உருவப்படாது பாசமெனும் கீழ்
நிறையே பொலிவுபெற்றுச் சாதலைத்
தரும். தீக்கையைப் பெற்றவர்க்கு
இவ்வாறன்றி, பாசமெனும் தாழ் உரு
வப்படும், மையல் எனும் கடலில் பை
யப்பையக் கொடுபோந்து பாசம்
எனும் தாழ் உருவி உய்யும் நெறி
காட்டப்படும். இவ் அரிய பெரிய
உண்மையையே மறை பொருளாக
வைத்து—கொணாமாக அமைத்து.

திருவாசகம்

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்து விழக்
[கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனும்
[தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத்
[தூட்பொருளை
ஐயனெனக் கருளிய வாரூர்பெறுவா
[ரச்சோவே.
(ஷே அச்சோபதிகம் 7.)

என அருளியது நமது மாணிக்கம்.
இவ் அரிய பெரிய வேத உண்மைகளை
யெல்லாம் அசுத்த காமப் பித்தேறிய

மருளுடம்பினராகிய உலகமாக்கள் தங்கள் கல்வி வன்மையால் அறிவது என்றால் முடியுமா? மணிவாசகனாகிய மாணிக்கமணி பைத்தியக்காரனல்லவே! தற்காலத்தவர் சிலர் பலர் கருதுவதுபோல அசுத்த முன்னிலைகளைக் கண்டு களித்துக் கோவைபாடியதா மாணிக்கமணியாகிய அமலமணி? காயமாயம் கழிந்து தன்னிலையே முன்னிலையாய் முன்னிலையே தன்னிலையாய் தானே தானாய் முன்னிலையை விவகரிக்கும் பக்குவம் ஏற்பட்ட பின்னன்றே கோவையை அருளியது மாணிக்கம்! தூலம் விமல மடைந்தாலன்றி—தூய்மையடைந்தாலன்றிவேறு வகையால் படியேற்றம் பெறுவது முயற்கொம்பே என்பதில் ஐயமுண்டோ? இது அரிய பெரிய தத்துவார்த்தம். வேதத்தின் மூலப்பொருள் இதுவே யாவும் இதில் அடங்கின.

சம்ஸ்கிருத பாஷையில் மீள்கின்ற வேதங்கள் தங்களுடையனவே எனக் கூறுபவருந்தான், வேதாந்தி சித்தாந்தி சிவாத்துவிதி அத்வைதி எனத் தங்களைக் கூறிக் கொள்பவருந்தான் இவற்றின் உண்மைகளை அறிவது என்றால் அது முயற்கொம்பே இவற்றை அருளிய பெரியார் அடைந்த தத்துவங்களை அடைந்தன்றே இவற்றின் உண்மைப் பொருளை அறிதல் வேண்டும். இவையும் பிறவும் அமயம் நேர்ந்துழி விளக்கிக் கூறப்படும். இறையனார் அகப்பொருள் என்னும் தெய்வத் திருமறையின் உண்மைப் பொருள் யாது? அந்தூல் துதலிய பொருள் என்ன? இவ்வுண்மைகளைக் குருவாயிலாக அறிந்து ஒழுக்கிச் சிதையை அடைந்து ராமனாய்—விமல மூர்த்தியாய் நின்று கோவைபாடிய கோமான் மணிவாசகன் அல்லவா? அவனே மன்மதன். மதனானபின் அவனுக்கு மன்மதன் வேறே? மித்திரனல்லவோ? அடிமையல்லவோ? தன்னிலையானது முன்னிலையில் எத்துணைப்பாகம் (நிறை) நட்புப் பெறுகின்றதோ அத்துணையும் படியேற்றமன்றே! சிவமும் சிவையும் நிறை

யோடு பஞ்சீகரணிக்காவிடின்—உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றிவிடின் என்ன பயனை அடைய முடியும்?

உடலு முயிரு மொழிவற வொன்றிற் படருஞ் சிவசத்தி தாமே பரமா முடலைவிட்டித்த வுயிரெங்கு மாகிக் கடையுற் தலையுங் கரக்குஞ் சிவத்தே.

(விசுவக்கிரசம் 2.)

என்பது திருமந்திரம். அறமுதல் நாற்பொருளை அடைவது எப்படி? அகில மாக்கள் இவற்றை ஒரு சிறிது அறிந்தாலும் அநர்த்தஞ்செய்து காழுகராவர்—சடிதியில் மாண்டுபோவர். திருச்சிறம்பலக் கோவையை ஒவ்வொருவரும் தம் தம் அறிவிந்கேற்ப வன்றே உணருகின்றனர்! “காமுகர் காம நன்னூல தென்பர்”

சிவமும் சிவையும் நிறையோடு பஞ்சீகரணிக்கப் படுதலானன்றி வேறு எவ்வாற்றினும் இல்லறம்—இல் அருத்தறவறம் அறியப்படுவது—அடையப்படுவது முயற்கொம்பேயாகும். இல் அருது இருப்பதே—காயமாயம் கழிந்து விமல யாக்கை பெறுவதே—இதற்கேற்ற பொய்யில் ஒழுக்கமே இல்லறம். அவ் இல்லைத் திறவு கோலால்—தறவு கோலால் திறப்பதே—தறப்பதே தறவறம். (திறப்பு தறப்பு என்பன ஒற்றுமை வழக்கு) கபாடித்திருக்கும் சிவம்—மறையா யிருக்கும் சிவம்—மறைக்காடு, சிவையாலன்றி வேறு எவ்வாற்றினும் திறக்கப்படுவதன்று. சற்குரு நாதன் தீக்கையால்—கைத்தாழால் திறக்கப்படல் வேண்டும். ஈன்ற வாசலுக் கிரங்கி எண்ணிந்து போகும் உலக மாக்கள் நான்ற வாசலைத் திறந்து சிவதரிசனஞ் செய்தல் முடியாது! பின் வரும் திருவாக்குக்கள் இவ் அரிய பெரிய உண்மையை நன்கு புலப்படுத்தும்:

திருமந்திரம்

மெய்த்தா எகம்படி மேவிய நந்தியைக் கைத்தார்கொண்டாருந் திறத்தறி வாரில் லேப்

பொய்த்தா ளிடம்பையைப் பொய்யற [நீவிட்டன் கத்தா டிறக்கி வரும்பேற தாமே.

வம்பு பழுத்த மலர்ப்பழ மொன்றுண்டு தம்பாற்பறவைபுகுந்துணத் தானுட்டா தம்புகொண்டெய்திட்டகலத் தூரத்திழற் செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்த லாமே. (ஷை 8-ம் தந். 28-வது வாய்மை 11, 13)

[தூரத்தலே துறத்தல். மாயை— அஞ்ஞானம் அசுத்தம் நீங்குவதென்பது. ரகர மெல்லினம் வல்லினமாக வழங்குதலும் இயல்பே.]

.....
நான்ற வாசலைத் திறந்து நாடினோக்கவல்லி [ரேவ் தோன்றுமாயை விட்டொழிந்து சோதி [வந்து தோன்றுமே.”
(சிவவாக்கியர் பாடல் 68.)

இவ்வுண்மை இன்னது என அறியாது, வழியறியாது, வாமம் இன்னது என அறியாது, வாம பாகம் வகிக்க அறியாது, அர்த்தநாச வடிவமறியாது, அதனை அடையமுடியாது, மலபரி பாகம் பெற அறியாது, இருவினை சமப்படும் நெறியறியாது, மலபரிபாகம் இன்னது என அறியாது உலக மாக்கள் மதி மயங்கி வேதாகம உண்மைகள் என்று தங்கள் மனதிறறேன்றிய சில பலவற்றை எழுதி வைத்துவிட்டுச் சாதலடைந்தார்கள். உலகத்திலே வேதாந்தம் சித்தாந்தம் சமரசம் முதலிய பெயர் ஸூண்டு தற்காலம் வழங்கும் கொள்கைகள் உண்மையை புலப்படுத்தாது பலரையும் சோம்பேறிகளாகவும் ஆக்கிவிட்டன என்பது மிகையன்று. ஏட்டுச் சரைக்காயைச் சமைத்து அருந்தி அகம் பிரமமடைந்து சாதலடைகின்றனர். இதற்குக் காரணம் கல்வியில்லாமையே! இலக்கண இலக்கியம் சிறிது கற்றதும் வேசங்களை யே உணர்ந்து விட்டதாகத் துணிந்து பலவித நாடகங்கள் புரிவதும், பொருள்-பணம்-பணம் என்னும் தனம் இன்னது என அறியாது இடத்தையும் பொரு

னையும் வேறு பிரித்துப் பேசிப் பொருளை அளர்த்தஞ் செய்து செடியாராக்கையை ஒம்புதலும் அறிவுடையாராக் கழகாமோ? இவ்வுண்மைகளை யெல்லாம் உணர்ந்தவன் மாணிக்கம் அன்றோ! அதனாலன்றோ கோவை அருளினன்! சிவம் சிவை (ஆண் பெண்) என்றும் உள்ளன. இவை இயற்கை. அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல் என்பனவும் இயற்கை. இவை அமையப்பெறுது சரீரத்தை வாட்டி வருத்துவோர் உண்மை காண மாட்டார்—எம்பெருமான் திருவடியைக் காணமாட்டார். இது பற்றியே,

“துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்”
(திருவாசகம்—திருவண்டப் பகுதி).

என்று அருளியது மாணிக்கம்.

நிறையும் இனமும் அறிந்து அருந்தலால் அருந்தியது பொருந்துதலால் திய இச்சைகள் நீங்கவேண்டும்—அசுத்த நிறை ஆதிக்கம் பெறுது அழியவேண்டும் என்பதனையே பின்வரும் இருக்கு வேதச் செய்யுளும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது:

இருக்கு

அஷ்டகம் 2—அத்தியாயம் 6—மண்டலம் 2—சூக்தம் 23.

“காமமதைப் பூரிக்குந்தாய் துணையி
னுத்தமமாக் கழறு மன்னம்
மெமுற வெய்துகம் யாம்; தீயர் விரு
கற்பதியே யெமையடக்கிச்
சேமமுறு மிச்சையுளோ ரெமக்கிறைவ
ராகாராய்ச் சேர்க; யாமும்
தோமமுனதருஞ் சீரைத்தோற்றுபவை
தயிறுதுதித்துத் தோய்க வாழ்வே.”

(இ-ள்) — பிரஹஸ்பதியே! இச்சைகளை நிறைவேற்றும் உனது பரிசுத்தமான உதவிகளால் உத்தமமான அன்னத்தை (ஜீவசக்தியை) அடைவோமாக. எம்மை யடக்கிச் சுகத்தை அடைய வெண்ணும் துஷ்ட புத்திகள் எமக்கு நாயகர்களாக வரா தொழியட்டும். யாங்களும் உமது பெருமை

யைத் தோற்றும் ன்தோத்திரங்களால் உன்னைப் புகழ்ந்து வாழ்வையடைவோமாக. (எ. யு.)

[வய:—அன்னம், ஜீவாதாரம், ஜீவசக்தி என்னும் பொருளன.]

ஏனைய பிரமாணங்கள் அமயம் நேர்ந்துழிக் காட்டி விளக்கப்படும். வேதங்களும், திருவாசகம், திருமந்திரம், தேவாரம், திருவாய்மொழி, ஓளவை குறள் முதலியனவும், சத்தசாதகமும் அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல் களால் அசுத்த நிறை நீங்கி உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றி நித்தியத்துவம் அடைதலாகிய உண்மைச் சைவக் கொள்கையை வலியுறுத்துகின்றன.

சிவமும் சிவையும் (ஆண் பெண்) நிறை கொண்டு பஞ்சீகரணிக்கப்பட்டால் பிணி ஏது? மூப்பேது? சாக்காடேது? அகிலமே ஆண் பெண்ணாக இலங்குகின்றது. ஆணும் பெண்ணும் கூடிக் குழைந்து அறுபளிக்கும் இன்பமே சிற்றின்பம் எனப்படும். இச்சிற்றின்பமே பேரின்பத்தைக் காட்டும் வாயிலின்றி வேறு தடம் இல்லை. பின்வரும் பிரமாணம் இவ் உண்மையை நன்கு புலப்படுத்தும்:

திருவாய்மொழி

வாடினேன்வாடி வருத்தினேன் மனத்
[தால்பெருந்துயரமும்பையில் பிறந்து
கூடினேன்கூடியினையவர்தம் மோட

[வர்தரும் கலவியே கருதி
ஓடினேனேடியும்வதோர்பொருளா
லுணர்வேனும் பெரும்புத்திரிந்து
நாடினேன் நாடி நான் கண்டுகொண்டேன்
[[காராயனவென்னும் நாமம்.
(திருமங்கை ஆழ்வார்)

இது அரிய பெரிய வித்தை-பெரு நிறையுடைய பயில்வு. சீவராசிகள் அனைத்தும் இச்சிற்றின்பமென்னும் இணைவிழைச்சில் கட்டுப்பட்டு நிறை கடந்ததனால் மாழ்கி மாண்டுபோகின்றன. இச்சிற்றின்ப தடத்தின் பெட்புக்களீனத்தும் விளக்கிக் காட்டுவது மதஞ்சைமம். இவ் ஆகமம் (மதஞ்சை

கமம்) இல்லறத்தார்க்கு முக்கியமெனக் கருதியே நந்திகேசுவரர் முதல்தூல் அருளினர். பின்னர் சப்தரிஷிகள், பாஞ்சாலர், சுவேதகேது, வர்சாயனர், கொக்கோகர் முதலிய பெரியோர்கள் சுருக்கிச் செய்தார்கள். கொக்கோகர் அருளிய நூலைத் தமிழ் வல்லோர் அறிந்து உய்யும் பொருட்டு வரதுங்கராம பாண்டியர் தமிழ்ப்பாவாக மொழிபெயர்த்தார். இந்நூலில் வாய்மையான இல்லறம்—இவ்வாழ்க்கையின் பெற்றி நன்கு விளக்கிக் காட்டப்பட்டது—அவை பின் வருமாறு:

கொக்கோகம்

பத்திசெய்சமயபேதப்பகுதிக்குப்பொது
[வாய் நிற்கும்
புத்தெனுநரகைநீக்கிப்பொருவரு
[வீட்டை நல்கும்
உத்தம வனந்தருணவுருவெடுத்திபலா
[நிற்கும்
சத்தியமிகத்திற்பேறுதருவதில்
[வாழ்க்கை யென்பார்.
(இவ்வாழ்க்கை)

இத்திர நூலின்சொன்ன வியலினை முழுது
[மோர்ந்து
முத்தெனு நகையார்போக முயக்கினைப்
[பெற்றோர்தாமே
சேத்தபின் முத்திசேர்வதென்னு மச்சி
[வகைத் தீர்த்தே
கொத்தலர் குழலார் அன்பிற் கொடுக்கப்
[பேரின்பம் பெற்றார்.
(ஷட அத்தியாயம் 6. செ. 79)

இவ்வுண்மையையே பின்வரும் பிரமாணம் நன்கு வலியுறுத்துகின்றது:

ஞானசம்பந்தர்

தரைமுதலுலகினிலுயிர்புணர்ச்சைமிக
விரைமலிகுடிவலுமையொவேரவது
[சேய்து
நரைதிரைகேடுதிக் வதுவருளின
[னெழில்
வரை திகழ்மதில்வலிவலமுறையிறையே.
(ஷட திருவலிவலம் 6.)

இதுதான் மந்திக்கு வாசற்படி. இதனை அடைவது எளிதன்று. குரு உரை வழுவாது கற்பனை ரூபமாக

விளங்கும் போலித் தந்தை தாய் பெண்டிர் மக்கள் சுற்றம் என்னும் முன்னிலைகளை நிறையோடு உறவுபடுத்தலாற்றான், முன்னிலைப் பொருள்களை நிறையும் இனமும் அறிந்து பஞ்சகரணித்தலாற்றான் அமல நெறி காணப்படும். அமல முதற்படி கண்ட பின்னையே வாய்மையான தந்தை தாய் பெண்டிர் மக்கள் சுற்றம் காணப்படும் — வாய்மையான இல்லறம் — இல் அறாத் துறவறம்—வாய்மையான துறவு ஏற்படும். முன்னிலைகளை நிறைகண்டு பஞ்சகரணிக்க அறியாது—ஐம்புலத்தாறு ஒம்ப அறியாது வேடம் பூண்டு ஒருபால் ஒதுங்கி பிறர் மயங்க நடிப்பவர்களையும், வாயோடு கண்மூடி மயக்கமுற்று வீற்றிருக்கும் அசட்டு யோகிகளையும் துறவிகள் என்பது அறியாமையே! தற்காலத்தில் தமிழ் நாட்டைப் பஞ்சப்படுத்துவோர் போலித்துறவிகளே என்பது மிகையன்று. அமல முதற்படியை அடைந்து மாயையை வசப்படுத்திய—அடிப்படுத்திய மெய்யடியாரே—வழியடியாரே சகல போகங்களையும் நிறைகண்டு அநுபவித்து உண்மைத் துறவு பூண்பவராவர். பிரபஞ்ச முழுவதும் இவருடைமையே! எம்பெருமானுக்கும் பிள்ளையான இடம் இதுவே. பக்குவம் வந்த பிள்ளை யாதலால் தன் பிள்ளை கையில் சாவியைக்கொடுப்பான் அப்பன். “நீயே இவ்வுலகத்தும் மற்றெவ்வுலகத்தும் கோலோச்சுவாய்” என்பான். யாவும் குறைவின்றி இருக்கப் பெற்றவர் அவற்றைத் துறப்பதன்றோ துறவு! இவ்வுலகத்தை ஆளும் சக்கரவர்த்தியாயினும் இந்திரபோகம் தனக்கு இல்லையே என்னும் குறை அவனுக்குண்டு. அமலமுதற்படி கண்ட மெய்யடியார் தன்மை அவ்வாறன்று. அவர் நினைத்த வெல்லாம் முன் வந்து நிற்கும். அவரே இந்திரர் — சூபேரர். அவர் ஆற்றலும் அருமை பெருமையும் நம்மனோரால் அளவிடற்பாலனவாகா. இத்தன்மை வாய்ந்து யாவற்றையும் நிறையோடு கண்டு உண்டு

உபரதி பெற்ற வாய்மைத் துறவிகள் இல்லக்கோடு கோவணத்தோடும் வேடங்களோடும் ஊர் தோறும் திரிந்து சிலகாலம் வாழ்ந்து மாண்டுபோகும் போலித் துறவிகளாவாரா? ஆகார்! ஆகார்! இத்தகைய அரிய பெரிய சைவ சமய உண்மைபை அறியாமை யாற்றான் தற்காலத்தவர் பலர் சைவ சமயத்தைப் புறச்சமயங்கள் போல மதித்து ஏளனஞ் செய்யத் துணிந்து கொண்டனர். அமல நெறி கண்ட மெய்யடியாரே—வாய்மையான இல்லற முடையோரே—இல் அறாத் துறவற முடையோரே உலக குரவராக வெளிப்பட்டு நிக்கிரக அநுக்கிரகங்களால் உலகிற்கு அருள் புரிபவருமாவர். துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் நால்வகை உபாயங்களால் துணைபுரிவாரும் இவரே யாவர்.

குறள்

துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கு மிற்ப்
[சார்க்கு
மில்லாழ்வா நென்பான் அணை.

(ஷூ 5-ம்.அதி-இல்லாழ்க்கை 2.)

என்பது தேவர் வாக்கு. உலக சீவர்கள் (மக்கள்) பொதுவாக மூன்று வகையுள் அடங்குவர். இவற்றுள்ளும் உட்பிரிவுகள் உண்டு.

1-வது. துறந்தார்:— உண்மையை உணர்ந்து விட்டதாக நினைந்து பிறரை வேடத்தால் வஞ்சித்தல்; அத்தற்கேற்ப நடித்தல். இவரே வேடத்தவர்; வேடத்தால் துறவடைந்தவர்; போலித் துறவிகள். [உண்மைத்துறவிகளாகிய அந்தணர் பிறர்துணையை வேண்டிப் பவரல்லர். சீவகாரூண் மூர்த்திகளாய்ப் பிறர்க்குத் துணைபுரிபவர் அவரே ஆதலின்]

2-வது துவ்வாதார்:—வைராக்கியத்தால் முத்திக்கேற்ற முயற்சியில் ஈடுபடும் ஆற்றலிருந்தும் வினையின் பயனை தமோசூனமேலீட்டினால் துணைபுரிவோரின்றி — துண்டுவோரின்றி நற்குரவால் பீடிக்கப்பட்டு ஏங்கித்தனிப்பவர்.

3-வது இறந்தார்:—நெறி கடந்தவர்; நிறை கடந்தவர்; படிற்றொழுக்க முடையோர்; இவரையே இறந்தாரென்றார் தேவர்.

இம் மூவகையினரையும் நால்வகை உபாயங்களாலும் நன்னெறியில் உய்ப்பவர்—இவர்க்குத் துணையாவார் இல்லாழ்வார் — வாய்மையான இல்லற முடையோர் என்க. எவ்வுயிர்க்கும் செந்தன்மை பூண்டொழுகும் ஆற்றலுடைய இல்லறத்தினரே — அந்தணரே—வாய்மையான துறவிகளே இம் மூவர்க்கும் துணைபுரியும் ஆற்றலுடையார் என்க. எத்தனையோ இருபுகளும் முனிவர்களும் மெய்யடியாரும் வாய்மையான இல்லறத்தில் — இல் அறாத் துறவறத்தில் நின்றவரே என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. அறத்தாற்றின் இல்லாழ்க்கை ஆற்றி உண்மைத் துறவிகளாய்த் தமது உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றி நித்தியத்துவம் அடைந்தவர்—உண்மைச்சைவ முத்தியடைந்தவர் இவரே யாவர். இத்தகைய வாய்மை நெறியொழிந்த பறத்தாறுகளெல்லாம் போலி நெறிகளே—பிறவி நெறிகளே யாகும். வாய்மையான இல்லறத்தினரே வைபத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்—வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுபவர்—மன்னுயிரால் வழிபடற்பாலர்.

குறள்

அறத்தாற்றி னில்லாழ்க்கை யாற்றிற்
[புறத்தாற்றிற்
போலுய்ப் பெறுவ தெவன்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானு
[முறையு
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.
(ஷூ 5-ம்.அதி. இல்லாழ்க்கை 6 10.)

திருக்குறள் என்னும் அரிய பெரிய நூலை ஆராயுமிடத்து, அதன் ஆசிரியர் வாய்மை நெறியை—உண்மைச்சைவ நெறியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கியவர் என்பது நன்கு புலப்படும். இவர் சரித்திரமும் ஏனைய மெய்யடியார் சரித்திரம் போலவே வாய்மையாக எழுதப்பட்டு வழங்க வில்லை.

ஆரியமும் தமிழும்

(12-ம் வாரத்தொடர்ச்சி)

“அந்தணர் மறை” என்றும், ஆரிய பெரிய ‘மகாரம்’ என்றும், ‘மௌன வித்தை’ என்றும், ‘அமல ஐகார ஒலி’ என்றும், ‘எழுதாமறை’ என்றும், ‘எடகத் தெழுதாத வேதம்’ என்றும், ‘வடசொல்’ என்றும், ‘எழுதாக்கிளவி’ என்றும், ‘நித்திய வேதம்’ என்றும், ‘எம்பெருமான் வடிவம்’ என்றும், பெரியாரால் புகழப்பட்ட வியாப்பியமாகிய ‘ஆரியம்’ என்பது உள்ளியக்கமாகத் தனக்குள்ளே தானே ஒலிப்பதும், புற இயக்கமாகிய ஒலிவரி வடிவம் இல்லாததுமாகும். வியாப்பியம் அசைவற்ற இடம் எனப்படும். அஃதாவது அசையாமல் அசைந்து நிற்கும் இடம் என்பது. இதுதான் அமல நிறை எனப்படவது. வியாப்பியத்தின் அந்தமும் வியாபகத்தின் ஆதியும் சேர்ந்த இடமே அஃதாவது அவை இரண்டும் காணப்பட்ட இடமே இருவினை உருவமாகிய உடல் உயிர் கெட்டுத்திரிந்து சமம் பெற்று நின்ற இடமாகிய வேதாந்த சித்தாந்த சமாசுபூமி எனப்படும் ஆரிய பூமியாகும். “ஊசலாட்டு மிவ்வுட லுயிராயின இருவினையறுத்து.....உணர்வு தந்து ஒளியாக்கி... ..” (திருவாசகம் அம்புதப்

உலக மாக்களால் கொள்ளப்படுவது போலி இல்லறமும் போலித் துறவறமுமே யாகும். வாய்மையான இல்லறமே வாய்மையான துறவறமுமாம் என்பது மேலே விளக்கப்பட்டது.

இதுகாறும் கூறியவைகளால், சுற்பனைகளாகிய முன்னிலைகளை இனமும் நிறையும் அறிந்துபஞ்சீகரணித்தலாற்றன் வாய்மையான இல்லறவாழ்க்கை உளதாகும் என்பதும், இல் அறாது இருப்பதே - அதற்கேற்ற ஒழுக்கமே இல்லறம் என்பதும், அவ் இல்லைத் துறப்பதே - திறப்பதே துறவறம் என்பதும், மெய்யடியாராகிய அந்தணரே உண்மைத்துறவிகள் என்பதும், வாய்மையான இல்லறத்தானன்றிப் பிறவாறு முத்தியடைதல் முடியாது என்பதும் பிறவும் ஒருவாறு உணரப்படும்.

சுபம்.

பத்து. 8) எனவும், ‘ஊனுயிர் வேறு செய்தான்’ (சுந்தரர் தேவாரம் எனவும் வருவனவற்றை நோக்குக. இவ்விடத்தை அடைந்த வேதாந்த சித்தாந்த சமாசுலிை பெற்ற வித்தகச் சித்தாராகிய தத்துவப் பெரியார்க்கு மாண்பும் அருளும் சம நிலையாகும்.

சுத்த சாதகம்

.....
சீவன் முத்தனுக்கேரியின்கரைமீ திற்
றிகழ்த்திடுவோனைப்போற்றோன்றும்
ஆவது சாகக் கண்சரி துதிக்கை
யறிதல்போற்காகக்கண்மணிபோல்.”

நிறை கோலாகிய மையமுள் எப்பகமும் சாயாது புற இயக்க மென்னும் வெளிப்படையான இயக்கமின்றி அசையாமல் அசைந்து நிற்கும் இடமும் இதுவேயாகும். அசைவு இயக்கம், நடனம், ஒலி என்பன ஒன்றே. அர்மையமுள் நிறை காட்டும் நிறையைக்காட்டுவதும் நிறையும் அதுவே. சிவமே நிறை. நிறையே அமல ஐகாரம். இதுவே எம்பெருமான் வடிவம் எனப்படும் எழுதாமறைபாகிய நித்திய வேதம். இவ்வமல ஐகாரத்தினின்றும் நிறைபிரிந்து பஞ்சீகரணித்து வியாபகம் பெற்றது அகிலம். தனக்குள்ளே தானே சுழன்று அசையாமல் அசைந்து நிற்கும் வியாப்பியமாகிய இவ்வாரியம் என்னும் ஆரிய பெரிய மகாரமானது “ம” எனப்பூத்தது. அஃதாவது நிறை பிரிந்து பஞ்சீகரணித்துப் பலவித நாதங்களாயும் ஒலிகளாயும் புறவியக்கம் அடைந்தது—வியாபகம் பெற்றது—விரிந்தது என்க. “மா எனப்பூத்தது” என்பர் பெரியார், “ம” எனப் பூத்து அகரம் தோன்றி அகிலம் தோன்றியது.

குறள்

உகர முதல வெழுத்தெவ்வா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.
என்பது தேவர் வாக்கு. வியாப்பிய மாகிய மகாரமே ஆதியும் அந்தமுமாகும். எதற்கு ஆதி? வியாபகத்துக்கு ஆதி. எதற்கு அந்தம்? வியாப்பியத்துக்கு அந்தம். ஒலி என்பது ஆதியில் மகாரம்திரமாகிய மகார ஒற்றேயாகும். இயக்கத்துக்கு ஆதி இதுவே இதுவே மௌன எழுத்து, மௌன வித்தை, குண்டலி இயக்கம். உள்ளியக்கம் முதலிய பல எாமங்களால் மெய்யடியாராகிய சித்தர் பெருமக்களால் கூறப்படுவது. உள்ளீடாக ஒலிக்கும் இதனையே “அந்த

ணர் மறை” என்றனர் பெரியார். என்னை? நாத அந்தத்தை அணவிய தத்துவப் பெரியாகிய அந்தணரே இதனை அநுபவமாக ஆறிய வல்லாராதலின். இரு செவி ஒன்று இசைத்து உள்ளீடாக “ம்” எனக் சுழன்று ஒவாது ஒலிக்கும் இவ்வாரிய பெரிய மகாரம் நிறைபிரிந்து “ம” என மலர்வதால் அகாரம் தோன்றுகிறது. மற்றைய ஒலிகளும் இவ்வாறே தொடர்பாகத்தோன்று வனவாகும். மகாரமே பிரணவம், ஓம் என்னும் பிரணவம் மகாரமே இன்றித் தனித்து நிற்கமாட்டாது.

ஊன்று மிட மில்லாமற் பொருள் இருக்குமா? பிரணவமாகிய ஒவ்வாரம் “ஓ” என ஒலித்து “ம்” என ஊன்றும். இடமும் பொருளும் ஒன்றே. விவகரிப்பதனால் இரண்டாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. மகாரமே இடம். அவ்விடத்து அடங்கிந்து பொருள். மகாரமேய் உள்ளகம் உளது. அகத்தள்ளே அனைத்தும் ஒடுக்கமாகும். இதனை அறிவது மிக அரிது. அவ்விடத்து மருவினலன்றி அறிதல் ஒண்ணது. இம் மகாரம் இல்லாவிடின் ஒன்றும் இல்லையாகும். இதுவே ஒலி பீடம். அவ்விடத்து அகரம் உலாவுகின்றது. அகரத்தோன்றாமுன் இடம் தோன்றாது. மகாரமும் அகாரமும் ஒன்றனை விட்டு ஒன்று பிரியாமல் பிரிந்து காட்டிஒன்றேயாய் நிற்பனவாகும். இசைவல் மெய்யில்லாமல் உயிரில்லை; உயிரில்லாமல் மெய்யில்லை. சத்தில்லாமல் சித்தில்லை; சித்தில்லாமல் சத்தில்லை என்னும் உண்மை பெறப்படுதலும் காண்க. உயிர் மெய்களுக்கு முற் பிற்பாடு கூறதல் முடியாது. இவற்றின் அந்நியோன்னிய சம்மந்தம் அநாதியாகவுள்ளது. மகார ஒலியே இகர ஒலியுமுடையது. “ம்” என்ற போதே இசாரம் கொள்கின்றது. மகாரம் மெய் சுற்றில் உகரம் தொக்கு விளங்கும். உகரம் இருதலைபுடையது. இகர ஒலி சுற்றில் உகரம் மிக நுண்மையாகத் தோன்றும். இதனை மிக நுண்மையாக உணருதல் வேண்டும். ஒவ்வாரமாகிய மகாரமே “ம” என மலர்ந்து “ஓம்” என ஒடுங்கும். “அம்” என்ற இடத்து சுற்றில் இகரம் விளங்குகின்றது. அ, இ, என்பன தந்தை தாயாரைக் குறிக்கும். உலகில் சுன்றோர்க்கே “ஆயி” என்னும் பெயர் வழக்கும் உண்டு. அ, இ, உ, எ, ஓ, என்பன மகாரத்தினிடத்து உள்ளீடாகத் தோள்க்கின்றன. இதனால் பெறப்படுவது யாது? (தொடரும்)

“வித்தக”

மங்கள சுலோகம்

யாழ்ப்பாணச் சன்னொகம்

பிராசீன பாடசாலைச் சம்ஸ்கிருத
பண்டிதசிகாமணியும்,
வேதவிசாரதரும் சேர மண்டல
பிராமணகுலோத்தமருமாகிய
ப்ரம்மபூர்
வி. சிதம்பர சாஸ்திரிகள்
வழங்கியது.

வித்த! த்வம் விதிநா ஸுஜாதக வஸாத்
ப்ராப்தஸ்ச வறுத்திம் பராம்
வித்யாவறுத்த விசக்ஷணஸ்ச மஹிதோ
முத்திம் ஸுயுத்தாம் வதந் |
பத்தியா வேதசிவாகமோபநிஷதாம்
கூடார்த்த வித்யாபநாத்
ஜீயாஸ் சைவ சிரம் விசேஷ விதுஷாம்
கோஷ்டமஷாந்து த்யமுதா ||

சன்னொகம் }
பிராசீன } வி. சிதம்பர
பாடசாலை } சாஸ்திரிகள்
8-2-34.

குறிப்பு:—எமது “வித்தக வாயிலாக
வேளிவந்த ஒவ்வொரு கட்டுரையை
யும் மிக்க ஆவலோடு படித்துணர்ந்து
உண்மை கடைப்பிடித்துப் போலிக்
கொள் கைகளாகிய அபிமானப்
பேயால் ஆவேசிக்கப்படாது, தமது
துயஉள்ளத்தின் கண் எழுந்தஆராமை
ய்குதியால் “வித்தகம்” வேத சிவாக
மங்களின் மறை பொருளாயுள்ள
உடலுயிர் அமல மடைந்து சிவாங்க
மாதல் என்னும்) உண்மைச் சைவ
முத்தி நிலையை நன்கு நிலை நாட்டி
அறிஞர் பேரவை தோறும் சென்று
நடனம் புரிந்து மிகிழ்வூட்டி வாழ்க
என அரிய பெரிய மங்கள சுலோகத்
தால் அதனை வாழ்த்திய சற்குண உத்த

|| ஷை சாஸ்திரிகள் விரும்பியவாறு
ஷை பாடசாலைத் தமிழ்ப்
பேராசிரியரும்,
இரகுவம்மிச உரையாசிரியருமாகிய
வித்வான் ப்ரம்மபூர்
சி. கணேசையர் அவர்கள்
இயற்றிய
ஷைசுலோகமொழிபெயர்ப்புச்செய்யுள்
ஆசிரிய விருத்தம்

எத்தலுறும் வித்தகமே! யுணக்கமெந்த
சாதகத்தாலிலங்கி நாளும்
காத்திரந்தி னெழுத்தி யென வேற்ப
வுரைத்தறிஞர் கணிக்க நின்றும்!
ஒத்தினெடு மாகமத்திற் மறைபொருளை
வெளிப்படுத்தியுரைக்கு நீ தான்
சாத்திரந்தேர்புலவர் சபை தொறு நிருத்தம்
புரிந்தின்புதக வாழ்வாயே.

ஷை பாடசாலை } சி. கணேசையர்
8-2-34.

மரும் சம்ஸ்கிருத வித்வசிகாமணியு
மாகிய இப்பேரியாருக்கு எமது மன
மார்ந்த வணக்கத்தைப் பணிவுடன்
சமர்ப்பிப்பதேயன்றி வேறு கைம்மாறு
யாதும் அறியகில்லேம் என்பதனை
உரிமையோடு தெரிவித்துக் கொள்
வதோடு, அன்றார் விரும்பியவாறு
இம்மங்கள சுலோகத்தைச் சிறந்த
செந்தமிழ்ப்பாவினால் மொழி
பெயர்த்து உதவிய வித்துவான்
ப்ரம்மபூர் கணேசையர் அவர்களுக்
கும் எமது வணக்கம் உரிமையாகற்
பாலதே என்பதனையும் உவகையோடு
தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

[ப—ர்].

மகாத்மா காந்தி

சாந்தியடிகள் சென்ற சனிவாரம்
(17-2-34) காலை சமர் 8 மணிக்கு
ஸ்ரீ மான்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியர்,
ராஜன், தக்கர், மிஸ்மீராபென், மிஸ்
யூமாபஜாஜ், மிஸ் கிருஷ்ணபென், மிஸ்
பீட்டர்சன் அவர்களுடன் புதுவைக்கு விஜ
யம் செய்தார். ஹரிஜனசேவா சங்கத்தார்
வாசித்த உபசாரபத்திரத்தை செவிமடுத்த
அடிகள் சிலபலகூறி எல்லோருக்கும் வந்த
னம் தந்தனர். அவ்வடயம் அவருக்கு அளிக்
கப்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் எம்ம
வீடப்பட்டு, பணமாக்கப்பட்டன. பூகம்பத்
தால்பீகாரில் ஏற்பட்ட சேதங்களை நிவர்த்தி
செய்வதற்காக தக்க நிதி ஒன்று சேகரம்
செய்து ஸ்ரீமான் ராஜேந்திர பிரசாத்
அவர்களுக்கு அனுப்புமாறு கேட்டுக்
கொண்டனர். கூட்டம் எவ்வித குழப்ப
மின்றி கலைந்தது. உடனே சாந்தியடிகள்
தன்னுடைய பரிவாரங்களோடு
திருவெண்ணையூருக்கு புறப்பட்டு
விட்டார்கள்.

“வித்தகம்”

வருட சந்தா விவரம்.

முன் பணம்

இந்தியா, பர்மா, சிலோன் ரூ. 3-0-0
மலாயா, சிங்கப்பூர் } ரூ. 4-0-0
சைகோன்

வித்தக நிலையம்,
புதுச்சேரி.

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் 1-க்கு
ரூ. 0-8-0கோர்ட்டு விளம்பரம் அங்குலம் 1-க்கு
ரூ. 1-0-0நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு
தனி விகிதம்.வித்தக நிலையம்
புதுச்சேரி.

நல்வினையுந் தீவினையு முண்டு திரிதருஞ் செய்வினைக்கும் வித்தா முடம்பு.